

Wanneer het sterfelijk leven endt,
begint het endeloze Leven...

Gedenk in uw gebeden, vooral in het

H. Misoffer

DE HEER

Remi D E T A N D

weduwnaar van Mevrouw

ALIDA HEYSE.

Oudstrijder 1914-1918.

Geboren te Opbrakel op 11 augustus 1890,
vredig en vol godsvertrouwen ontslapen in de
St.-Franciscuskliniek te Brakel op 22 september
1975, na de genademiddelen van onze
Moeder de H. Kerk en de Pauselijke Zegen
te hebben ontvangen.

De dierbare overledene, van wie we afscheid nemen bij het altaar, was een christen van het oude, trouwe geloof. Zijn leven verliep onopvallend tussen de mensen van de parochie die hij allen kende en begroette en voor wie hij verzorgd werk leverde. Het was gevuld met de liefde voor zijn vrouw en zijn kinderen en gedragen door de bezorgdheid om in alles aan God de ereplaats te geven.

Remi was de oudste van een gezin van tien kinderen. Daar leerde hij al heel vroeg hoeveel het leven kan eisen van vader en moeder, die met het werk hunner handen moesten voorzien in het onderhoud van een groot gezin. De vroegtijdige dood van vader eiste nog meer van hem : met raad en daad zou hij moeder bijstaan bij de last en de verantwoordelijkheid. Als soldaat zou hij de tragedie van de wereldoorlog beleven, en later als echtgenoot en vader werden de beproevingen van het leven hem evenmin ge-

spaard. Van huis uit had hij geleerd vreugde en leed te aanvaarden in het rotsvaste geloof dat God zelf de leiding van zijn bestaan in handen had. Hij vrouwde erop dat Hij alles ten goede keert voor hen die Hem liefhebben (Rom. 8, 28). Zo beschouwde hij zijn eenzaamheid, zijn lijdenstocht door ziekte en rouw niet als uitzichtloos, maar als zijn persoonlijke bijdrage tot het leven van Christus' Kerk. Met hem geloven wij dat de dood de overgang is naar het ware Leven. Daarom durven wij bidden : « Heer onze God, Gij hebt gezegd : Ik ben de Verrijzenis en het Leven, wie in Mij gelooft, al is hij gestorven, zal eeuwig leven ». Daarom hopen ook wij eens met hem gelukkig te zijn om de Heer, en vertrouwen wij zijn ziel toe aan Gods Vaderlijke barmhartigheid.

Mijn lieve kinderen, de Heer riep mij toen mijn taak bij U ten einde was ; ik was steeds gelukkig om U, ik dank U voor zoveel genegenheid, die mij met zoveel zorgen hebt omringd in mijn laatste levensjaren.

Mijn dierbare broers en zuster, familieleden en vrienden, bidt voor mij, en vooral gij, mijn broeder-priester, en mijn neven-priesters, gedenkt mij aan het altaar van de Heer. In Hem blijven we nog inniger verbonden dan ooit te voren.

De families DETAND, DERNICOURT, HEYSE,
DE CUBBER,

**danken U zeer hartelijk voor Uw helpend
bidden en Uw troostend medeleven.**

Uitg. S. Gijssels, Opbrakel